

אילו כל האוהבים

מחזה קצר של נעם גיל

חושך.

גפרור נדלק ומאיר שני נרות על פמוטים גבוהים. הגפרור מדליק את שני הנרות שחושפים אותה ואתו משני צדי השולחן. הוא לבוש אלגנטי, כאילו התכוון לאירוע חגיגי. היא לבושה פשוט, לבוש יומיומי. הוא מחייך, היא מביטה בו מופתעת.

הוא: אני רוצה שנתחתן.

היא: אני...

הוא: כבר תכננתי הכל, את לא צריכה לעשות שום דבר. נתחתן אצל ההורים שלי, נזמין מעט אנשים, משהו צנוע, כמו שאת אוהבת. את תלבשי את השמלה של אימא שלך, זיכרונה לברכה, אבא שלך יעמוד לידך, הוא יגיש לי אותך וביחד נעמוד מתחת לחופה. מה את אומרת?

היא: אני...

הוא: ואז ניסע לאירופה.

הוא מוציא שני כרטיסים מכיסו ומושיט לה אותם בגאווה. היא מביטה בהם מופתעת.

היא: קנית כרטיסים?

הוא (מניח את הכרטיסים על השולחן): לאיטליה. אני ואת. מה את אומרת?

היא: אני...

הוא: נגור בבקתה מבודדת, לידנו יהיה כרם של ענבים, אוכל מהטבע, גבינות, פירות, שמש, יהיה לנו מה שאנחנו רוצים, אבל בעיקר יהיה לנו האחד את השני. לבד, בלי אף אחד אחר... רק אני ואת. ונעשה אהבה כל יום כל היום, אני ואת. מה את אומרת?

היא: אני...

הוא: נשכור רכב וניסע לטייל בפירנצה. נשכב בשדה רחב, מתחת לשמש, רק אני ואת. השמש תשטוף אותנו וככה נשכב שם לבד, מאושרים, הבעל והאישה. אני ואת.

היא: קנית כבר כרטיסים?

הוא: (לוקח את ידיה ומנשק אותן): אני אוהב אותך. אני רוצה לחיות אתך עד שאני אמות.

היא: עד שתמות?

הוא: עד הסוף, אני ואת. כי אני אוהב אותך יותר מכל דבר אחר בעולם. אני ואת... נתחתן, ניסע לטוסקנה, פירנצה, נעשה אהבה, נאכל גבינות, נשתה יין ואז נחזור לפה ונחיה ביחד... אני ואת... את ואני. מה את אומרת?

היא מביטה בו, דמעות בעיניה.

היא: אני...

הוא: ואז נקים משפחה, כמה ילדים שתרצי. משפחה גדולה. נעבור לגור במושב פה ליד. מקום פסטורלי, שקט, מקום של משפחה. ואז נגדל את הילדים שלנו, ביחד. שני בנים ובת, או שתי בנות ובן, או שלוש בנות או שלושה בנים, מה שאת רוצה. אבל שלושה ילדים, לא פחות. לא פחות משלושה ילדים. שלי ושלך. מה את אומרת?

היא עומדת לפרוץ בבכי. הוא ניגש אליה ומחבק אותה, גם עיניו דומעות.

הוא: אני יודע מה את חושבת. שאין לנו כסף, אבל יהיה לנו. תסמכי עלי. יהיה לנו מספיק. כי בשביל זוגיות ובשביל משפחה ובשביל אהבה צריך עושר רק פה... (הוא נוגע בליבה) רק פה. ובנוגע לכסף... אל תדאגי. יהיה לנו מספיק. אז מה את אומרת?

שקט. הוא לוקח את ידה. הוא מנשק אותה על מצחה ומניח את ראשה על חזהו.

הוא: כן, אני יודע. גם אני אוהב אותך, אהובה שלי.

היא: אני...

הוא: די, די, מתוקה. את תגרמי גם לי לבכות. אני כל כך אוהב אותך. אל תבכי.

היא: שב.

מתיישב מולה, מחייך מאושר. הוא לוקח את ידה. שקט.

היא: אתה באמת אוהב אותי?

הוא: יותר מכל דבר אחר בעולם. ואת אוהבת אותי?

היא: יותר מכל דבר אחר בעולם?

הוא: יותר מכל דבר אחר בעולם. ואת אוהבת אותי?

היא: אמרתי לך שאני אוהבת אותך.

הוא: אז מה את אומרת?

שקט. היא מביטה בו.

היא: אתה באמת אוהב אותי יותר מכל דבר אחר בעולם?

הוא: יותר מכל דבר אחר בעולם.

שקט.

הוא: נו, אז מה את אומרת? אל תשאירי אותי פה במתח.

היא בוהה בו, מתלבטת.

היא (קולה רועד): הייתי אצל הרופא היום בבוקר.

הוא: אני יודע. מה הוא אמר?

היא: אני...

הוא: מה?

שקט.

היא: באמת קנית כרטיסים?

הוא: לטוסקנה, חופשה חלומית של שבועיים, רק אני ואת, מיד אחרי החתונה.

היא: אבל...

הוא: הכל כבר מאורגן. אל תדאגי. טיפלתי בכל. נעמוד מתחת לחופה ומיד משם לשדה התעופה...

היא: אני...

הוא: אפשר לחכות גם כמה ימים. איך שאת רוצה. אבל מה את אומרת?

היא: הייתי אצל הרופא היום בבוקר.

הוא: נכון, היית אצל הרופא היום בבוקר. מה הוא אמר?

היא: הוא אמר שאני...

הוא: בהריון?

היא: לא.

הוא: מה הוא אמר לך?

היא: מי?

הוא: הרופא.

שקט.

היא: הוא אמר...

הוא: מה?

היא: הוא...

הוא: דברי, מתוקה שלי, תדברי.

היא: הוא...

היא מתחילה לבכות, לפתע.

הוא: מה קרה?

היא: אני חולה.

הוא: את חולה?

היא: כן.

היא ממשיכה לבכות. הוא יושב מולה, המום.

הוא: דלקת ריאות?

היא: לא.

הוא: שפעת?

היא נדה בראשה.

הוא: חום גבוה? צינון?

היא: הנורא מכל.

הוא: הנורא מכל?

היא (ממשיכה לבכות): אתה תמשיך לאהוב אותי, נכון?

הוא: מה הוא אמר?

היא: לא משנה מה יהיה? גם עם הנורא מכל?

הוא: הנורא מכל? זה מה שהוא אמר?

היא: גם אם אני אהיה חולה, נכון?

הוא: אני...

היא: גם אם תצטרך לטפל בי, נכון?

הוא: לטפל בך?

היא: כי אני אוהבת אותך. ואני רוצה... כן... אני רוצה להתחתן אתך. אני רוצה שתהיה בעלי. אני רוצה להיות אשתך. אנחנו נתחתן, אני ואתה. אבא שלי יגיש אותי אליך ואני אהיה לבושה בשמלה של אימא שלי... (בוכה) איך זה קרה? כמו אימא שלי... בדיוק כמו אימא שלי...

הוא: מה כמו אימא שלך?

היא (מיד מנגבת את הדמעות שלה): ואני ואתה נעמוד מתחת לחופה... ונתחתן, חתונה צנועה... כמו שתמיד רציתי. אני ואתה והאנשים שאנחנו אוהבים... רגע לפני ש...

הוא: מה הרופא אמר?

היא: ואז ניסע לאיטליה. המתנה הכי יפה שיכולתי לקבל. אני ואתה... אתה ואני. כי אני אוהבת אותך יותר מכל דבר אחר בעולם. נעשה אהבה, נאכל גבינות, נשתה יין, אבל לא יותר מדי כי הרופאים לא נותנים.

הוא: הם לא נותנים? למה הם לא נותנים?

היא: ואז נחזור לפה ואני אתחיל את הטיפולים.

הוא: סרטן? זה מה שהוא אמר? סרטן?

היא (נדה בראשה): יותר גרוע.

הוא: יותר גרוע?

היא: אבל מה שחשוב זה שאתה אוהב אותי ושתלווה אותי בבתי החולים ושתחזיק לי את הידיים. תטפל בי, כמו שבעל מטפל באשתו. רק אני ואתה ושיזדיין העולם. כי כשאנחנו ביחד אני יכולה להתמודד עם הכל. עם ההקאות, עם ההתעלפויות, עם העיוותים...

הוא: עיוותים?

היא: עם ההתפרקות?

הוא: איזה התפרקות?

היא: ואם נעבור את זה אז מי יכול עלינו? אף אחד. ונקים משפחה, אם יהיה לי עדיין את היכולת. אני מקווה שהילדים שלנו יצאו בסדר, כי אי אפשר לדעת, לא עם המצב שלי... אבל כשיש אהבה אז מי יכול עלינו? זה הילדים שלנו, שלי ושלך, וזה מה שחשוב. אני יודעת שאומרים שיש סיכוי של שלושים וחמש אחוז ש...

הוא (מבוהל): שמה?

היא: אבל מה זה משנה. כי כשיש אהבה אז מה הסטטיסטיקה שווה?

הוא: מה הסטטיסטיקה אומרת?

היא (מחזיקה את ידיו): מה הסטטיסטיקה יודעת כשיש אהבה? אהה, מתוק שלי? אז כן, אני אתחתן אתך. נעמוד מתחת לחופה ונתחתן ואז ניסע לאיטליה ונעשה אהבה ונשתה יין ואז נחזור לפה ואני אעבור את הטיפולים ואחר כך נביא ילדים קטנים לעולם... כי העולם קטן עלינו, נכון אהובי? העולם קטן עלינו. כי כשהייתי שם... כשהייתי אצל הרופא והוא אמר לי...

הוא: מה הוא אמר?

היא: אז ידעתי שאני צריכה אותך... ואמרתי תודה לאלוהים שיש לי אותך... ועכשיו... החתונה... (בוכה) זה מתנה מאלוהים. זה מה שזה... זה מה שאתה... מתנה מאלוהים. כי כשיש אהבה אז מי יכול עלינו... מי יכול עלי. ואהבה... ככה אני חושבת... אהבה זה כמו מחלה... ממש כמו מחלה... רק טוב וטהור... כי אהבה... ממש כמו המחלה... האהבה מדבקת.

ידיו מיד נסוגות ממנה.

הוא: מדבקת?

היא: האהבה מדבקת.

הוא: והמחלה?

היא: למה אתה מסתכל עלי ככה?

הוא: איך?

היא: מבוהל.

הוא: אני לא מבוהל.

היא: מתי מתחתנים?

הוא מתרומם ממושב, הולך לקצה החדר.

היא: לאן אתה הולך?

הוא: לשאוף אוויר.

היא: בוא לפה.

הוא: מה יש לך?

היא: יש לי אותך.

הוא: מה הרופא אמר?

היא: מה זה משנה?

הוא (צועק): זה משנה.

שקט. היא מביטה בו, עיניו מוסטות הצידה. הרחק ממנה. לאחר שניות מעטות היא מפנה את מבטה. השקט שביניהם הוא ארוך. לאחר זמן לא קצר, היא שוברת את השתיקה.

היא: סינוסיטיס.

הוא: מה?

היא: דלקת בסינוסים.

הוא: זה מה שיש לך?

היא מהנהנת.

הוא: את בטוחה?

היא מהנהנת.

הוא: אהה...

שקט. היא מפנה את מבטה אליו. הוא עומד בצד נבוכ. הוא מתקרב אליה.

הוא: הדאגת אותי.

היא לא עונה, בוהה קדימה.

הוא (מגמגם): לא ש... לא שזה היה משנה הרבה. אני ואת... באש ובמים. את ואני... לא משנה... כי... כי שום מחלה לא יכולה עלינו. נכון... נכון ששום מחלה לא יכולה עלינו? הייתי מטפל בך, או שאת היית מטפלת בי. כי אתך אני רוצה לחיות ואתך אני רוצה למות... אני יודע את זה...

היא: אני...

הוא: אני יודע את זה... (נוגע בלב שלה) פה אני יודע את זה... אני מרגיש את זה... אני מרגיש אותך. אז יש לך סינוסיטיס... לא משנה... אני אטפל בך... אני אטפל בך כי אני אוהב אותך... אבל בואי נתחתן קודם...

היא: אתה...

הוא: בואי נתחתן... אני ואת...

היא: קח את החתונה ודחוף אותה לתחת.

שקט.

הוא: אבל... אני אוהב אותך.

היא לא עונה, מפנה את מבטה ממנו. הוא מתרומם, מופתע.

הוא: אני מצטער אם חשבת ש... אבל לא לזה התכוונתי... ממש לא... (חושב מעט) את אמרת לי הנורא מכל, זה מה שאמרת לי, הנורא מכל.

היא: ושאלתי אותך מה זה משנה, ואתה אמרת לי...

הוא (ממשיך אותה): שזה משנה... אבל את אמרת הנורא מכל... את דיברת על סטטיסטיקה... את... את רימית אותי... את עבדת עלי.

היא: אני...

הוא: את עשית לי פה תרגיל.

היא לא עונה.

הוא: למה?

היא: כי רציתי.

הוא: למה עשית לי תרגיל?

היא (צועקת): כי רציתי!!

הוא: את לא סומכת עלי? (היא לא עונה) אז עשית לי תרגיל? עכשיו? כשאני עומד על הברכיים שלי ומתחנן שתתחנני איתי? חתונה צנועה? כמו שאת רוצה? ואז ניסע ל...

היא: איטליה ונעשה אהבה ונשתה יין ונאכל גבינה. כן.

הוא: את עבדת עלי. את אמרת הנורא מכל.

היא: לא עבדתי עליך. הייתי אצל הרופא היום. אני פחדתי... פחדתי שיש לי משהו...

הוא: את משוגעת.

היא: פחדתי שאני עומדת למות.

הוא: היפוכונדרית ומשוגעת... ועוד אתך רציתי להתחתן.

היא: ואתה אפילו לא חשבת להביע עניין, מה יש לי... במה אני חולה. מבחינתך אני יכולה למות, אבל מה זה משנה.

הוא: את עבדת עלי.

היא: שאלתי אותך מה זה משנה... ואתה אמרת לי שזה משנה. לא עבדתי עליך, שאלתי אותך שאלה פשוטה.

הוא (באינסטינקטיביות, לא מחושב): שכבתי עם אחותך.

שקט. היא מביטה עליו מופתעת. הוא מביט בה, חמור סבר. היא מחייכת, כאילו משוכנעת שמדובר בבדיחה, אך הוא נשאר רציני. היא מביטה בו, מפוחדת.

הוא: זה היה שבוע אחרי שאימא שלך מתה. היינו בשבעה. את דיברת עם דודה שלך כשהייתי עם אחותך במטבח. היא בכתה. אני חיבקתי אותה. היא הייתה כל כך עצובה. ריחמתי עליה. היא ביקשה ממני לעזור לה. את אפילו לא שמת לב. היינו שם שעה. דיברנו על אימא שלך ועליך ועליה. היא אמרה לי שהיא רוצה למות. אני אמרתי לה שתלך לראות מישהו. היא אמרה לי שהיא לבד. את דיברת שם עם כולם, אפילו לא שמת לב. מלכת השבעה. היא ביקשה ממני לקחת אותה הביתה. את זוכרת?

היא: אני...

הוא: שאלתי אותך אם זה בסדר, את אישרת לי ונסעתי אליה הביתה... ושם שכבנו. אני והיא. בזמן שאת היית עם המשפחה. אני שכבתי עם אחותך. היא אמרה לי שהצלתי את החיים שלה. ביקשתי ממנה שלא תספר לך. מאז שכבנו עוד כמה פעמים. היא אחלה זיון, אחותך. יותר טובה ממך... הרבה יותר טובה. אבל זה הפסיק כשהיא התחילה לחזור לחיים. היא אמרה לי שהצלתי לה את החיים. מה את אומרת על זה?

שקט.

הוא: מה את אומרת על זה, אהה?

היא: אתה...

הוא: אני מה? בוגד? ומה את?

היא: אני...

הוא: מה?

היא: אם היה לי...

הוא: מה?

היא (מתאמצת שלא לבכות): אם היה לי...

הוא: אם היה לך מה?

היא: אם היה...

הוא: הכאבתי לך?

היא: כן.

הוא: את שונאת אותי?

היא: כן.

הוא: מאוד?

היא: שתמות. אני רוצה שתמות.

הוא מחיך.

היא: זה מצחיק אותך?

הוא (מביט בכרטיסים שעל השולחן, לעצמו): מה אני אעשה עם הכרטיסים?

הוא הולך לשולחן ולוקח את הכרטיסים. היא מפנה את מבטה ממנו, מנסה להסוות את הדמעות שניגרות מעיניה. הוא מכניס את הכרטיסים לכיסו, מביט בה מבט אחרון והולך לעבר היציאה.

הוא: שיהיו לך יופי של חיים.

הוא יוצא החוצה.

היא: אתה לא לקחת אותה.

הוא נעצר ממש לפני היציאה. הוא מסתובב אליה.

הוא: מה?

היא: אתה לא לקחת אותה. היא עזבה ואתה ירדת איתה, אבל מיד חזרת. היא כבר לא הייתה. אני זוכרת כי דיברתי עם דודה שלי והיא שאלה איפה היא. ואתה מיד חזרת ואמרת שהיא הולכת הביתה. ואז אתה שוב נעלמת... אבל לא איתה. היא לא נסעה אתך.

הוא: היא כן. היא חיכתה לי למטה.

היא: המפתחות היו על השולחן. אני זוכרת את זה. חיפשתי את המפתחות והן היו על השולחן.

הוא: אני...

היא: המפתחות עדיין היו על השולחן.

הוא לא משיב לה.

היא (מתרוממת): המפתחות עוד היו על השולחן.

היא מביטה בו, הוא עומד מולה נבוך. לפתע, היא מתחילה למרר בבכי.

היא (מגמגמת): המפתחות עוד... הן היו על השולחן.

היא מביטה בו, מבט מלא תחינה. הוא מביט בה חזרה, נראה כאילו מנסה להסתיר, ללא הצלחה, את רגשי האמפתיה שנצורים בתוכו.

היא (מבט מלא תחינה): אתה לא לקחת אותה, נכון?

הוא: לא לקחתי אותה.

היא: שיקרת?

הוא: שיקרתי.

הבכי שלה גובר. הוא מתקרב אליה. הם מתחבקים בזמן שהיא מתייפחת על צווארו. הוא מלטף אותה.

הוא: אל תבכי, מתוקה שלי.

היא: הרגת אותי, עכשיו.

הוא: אני מצטער.

היא: גם אני מצטערת.

הוא: אני אוהב אותך.

היא: גם אני אוהבת אותך.

הוא: תתחתני איתי?

היא: אני אתחתן אתך.

הוא: תיסעי איתי לאיטליה?

היא: מה שתבקש, אהובי... מה שתבקש.

הם עומדים מחובקים, מביטים האחד על השני, נראים מאוהבים. הוא מנשק אותה.
האורות כבים.

סוף